

5. W toku postępowania karnego reprezentanci osób prawnych, wobec których orzeczono odpowiedzialność solidarną w myśl ustępu 4, mają prawa oskarżonego.

Art. 16. 1. Kto wykonywa porozumienie kartelowe, nieważne z powodu braku formy pisemnej lub niewpisania do rejestru kartelowego albo rozwiązane orzeczeniem Ministra Przemysłu i Handlu, podlega karze grzywny do 500.000 zł i aresztu do lat dwóch, bądź tylko grzywny do 500.000 zł.

2. Za grzywny, orzeczone w myśl artykułu niniejszego przeciwko osobom prawnym, odpowiadają solidarnie reprezentanci tych osób.

Art. 17. Kto nie dopuszcza osoby, upoważnionej przez Ministra Przemysłu i Handlu, do przeglądania ksiąg i dokumentów lub do sporządzania z nich odpisów albo nie wykonywa zarządzeń co do ich okazania lub złożenia, podlega karze grzywny do 10.000 zł lub aresztu do 6 miesięcy albo obu tym karom łącznie.

Art. 18. 1. Kto przy wykonywaniu obowiązków, wynikających z ustawy niniejszej, składa wobec władzy nadzorczej świadomie nieprawdziwe zeznania albo przedstawia fałszywe dowody lub dane, podlega karze aresztu do roku i grzywny, bądź tylko grzywny.

2. Tym samym karom podlega, kto stosuje represje względem świadka lub biegłego z powodu zeznań, złożonych przez nich przed sądem albo, względem osoby z powodu wyjaśnień, złożonych przez nią na żądanie władzy nadzorczej, jeżeli czyn ten nie stanowi przestępstwa, zagrożonego karą surowszą.

Art. 19. Sprawy o przestępstwa, określone w art. 16, 17 i 18, należą do właściwości sądu okręgowego, który orzeka w składzie 3 sędziów według przepisów kodeksu postępowania karnego, przy czym:

- a) ściganie następuje na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu,
- b) osoba, upoważniona przez Ministra Przemysłu i Handlu, może popierać oskarżenie obok prokuratora i ma prawa oskarżyciela publicznego,

c) w toku postępowania karnego reprezentanci osób prawnych, wobec których orzeczono odpowiedzialność solidarną w myśl art. 16 ust. 2, mają prawa oskarżonego; niestawiennictwo tych reprezentantów nie jest jednak przeszkodą do rozstrzygnięcia sprawy i nie czyni orzeczenia w stosunku do nich zaocznym.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 20. 1. Porozumienia kartelowe, istniejące w dniu wejścia w życie ustawy niniejszej, będą rozwiązane przez Ministra Przemysłu i Handlu w ciągu dwu miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy niniejszej, jeżeli treść ich nie będzie odpowiadać postanowieniom art. 2.

2. Przepis art. 10 ma tu zastosowanie.

Art. 21. 1. Sprawy, zawisłe w Sądzie Kartelowym lub w innych sądach przed wejściem w życie ustawy niniejszej, należy rozpoznawać aż do ich ukończenia według przepisów dotychczasowych.

2. Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej traci moc obowiązującą ustawa o kartelach z dnia 28 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 270), zmieniona dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 529).

Art. 22. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom: Przemysłu i Handlu, Sprawiedliwości oraz Skarbu.

Art. 23. Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

419

U S T A W A

z dnia 13 lipca 1939 r.

o nadzorze nad niektórymi środkami żywienia zwierząt.

Art. 1. Ustawa niniejsza dotyczy następujących środków żywienia zwierząt:

- 1) otrąb, śruty, makuch i mączek pochodzenia roślinnego i zwierzęcego (pasz);

- 2) środków chemicznych i roślinnych, deklarowanych przez wprowadzających je do obrotu jako dodatki do pasz, jeżeli nadzoru nad obrotem tymi środkami nie unormują odrębne przepisy;

- 3) mieszanek wytworzonych zarówno z mieszania środków żywienia, określonych w pkt 1) i 2), jako też z mieszania tych środków z innymi środkami żywienia zwierząt.

Art. 2. Nie wolno wprowadzać do obrotu:

- 1) pasz zepsutych;
- 2) pasz zawierających:
 - a) większą procentową ilość zanieczyszczeń i domieszek szkodliwych dla zdrowia zwierząt, niż ustalona na podstawie art. 3 pkt 2),
 - b) mniejszą procentową ilość składników odżywczych, istotnych dla danej paszy, niż ustalona na podstawie art. 3 pkt 3),
 - c) większą procentową ilość wody, niż ustalona na podstawie art. 3 pkt 4);
- 3) paszy zawierającej bezwartościowe domieszki, obce dla danej paszy, choćby domieszki te nie były dla zdrowia zwierząt szkodliwe i przez dodanie ich ilość składników odżywczych nie zmniejszyła się poniżej normy, określonej na podstawie art. 3 pkt 3).

Art. 3. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu ustala dla poszczególnych pasz:

- 1) cechy zepsucia;
- 2) dopuszczalną procentową ilość zanieczyszczeń i domieszek szkodliwych dla zdrowia zwierząt;
- 3) najmniejszą procentową ilość składników odżywczych istotnych;
- 4) dopuszczalny procent zawartości wody.

Art. 4. 1. Środki chemiczne lub roślinne, określone w art. 1 pkt 2), jak również mieszanki, określone w art. 1 pkt 3), mogą być wprowadzone do obrotu tylko w opakowaniu z napisem, oznaczającym procentową ilość poszczególnych składników oraz nazwę (firmę) i adres wytwórni.

2. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu ustala, jakie dane, poza wymienionymi w ust. 1, powinny być umieszczone w napisie na opakowaniu, jak również sposób opakowania.

Art. 5. Nie wolno w reklamach środków żywienia zwierząt używać nazw i określeń, mogących wprowadzić w błąd co do rodzaju, pochodzenia lub składu tych środków.

Art. 6. 1. Wyniki analiz, dokonanych w pracowniach, upoważnionych przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, są jedynie miarodajne dla osób interesowanych i władz przy stwierdzaniu, czy pasze odpowiadają wymaganiom, ustalonym na podstawie art. 3, a inne środki (art. 1 pkt 2) i 3)) — danym, umieszczonym w napisie na opakowaniu.

2. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustala sposoby dokonywania analiz środków żywienia zwierząt, jak również sposoby pobierania próbek oraz ich wielkość.

Art. 7. 1. Nadzór nad jakością środków żywienia zwierząt należy do wojewódzkich i powiatowych władz administracji ogólnej.

2. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustala zasady wykonywania nadzoru.

3. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może do współdziałania z władzami administracji ogólnej powołać izby rolnicze i organizacje społeczno-rolnicze, nie zajmujące się wprowadzaniem środków żywienia zwierząt do obrotu oraz — w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu — izby przemysłowo-handlowe, a w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych — również samorząd terytorialny.

4. Władze wojskowe, wyznaczone przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych, sprawują nadzór nad jakością środków żywienia zwierząt, pochodzących z wytwórni wojskowych, do chwili wprowadzenia ich przez te wytwórnie do obrotu.

Art. 8. 1. Organa władzy wykonywającej czynności nadzorcze mają prawo:

- 1) wstępu do wszelkich pomieszczeń przedsiębiorstw, zajmujących się produkcją lub wprowadzaniem do obrotu środków żywienia zwierząt;
- 2) przeglądania ksiąg handlowych oraz wszelkiego rodzaju ksiąg gospodarczych, dokumentów i zapisków, jak również czynienia z nich odpisów, jeżeli to jest niezbędne w związku z wykonywaniem nadzoru;
- 3) pobierania bezpłatnie próbek środków żywienia zwierząt, potrzebnych do przeprowadzenia analizy.

2. Sprzedawca, u którego władza pobrała próbkę, jest obowiązany uiszczyć na rzecz Skarbu Państwa kwotę, odpowiadającą wysokości kosztów analizy, jeżeli upoważniona pracownia (art. 6) stwierdzi, że pasza nie odpowiada wymaganiom, ustalonym na podstawie art. 3, a inny środek żywienia zwierząt (art. 1 pkt 2) i 3)) — danym, umieszczonym w napisie na opakowaniu.

3. Wiadomości, uzyskane w drodze wykonywania nadzoru, należy traktować jako tajemnicę handlową.

Art. 9. 1. Władza (art. 7) zarządzi zniszczenie paszy, jeżeli stwierdzi, że pasza, przeznaczona do wprowadzenia do obrotu lub znajdująca się w obrocie, posiada cechy zepsucia.

2. Władza może zająć do czasu dokonania analizy paszę, co do której zachodzi uzasadnione podejrzenie, że zawiera większą ilość zanieczyszczeń lub domieszek, szkodliwych dla zdrowia zwierząt, niż ustalona na podstawie

art. 3 pkt 2), po czym — zależnie od wyniku analizy — zarządza zniszczenie jej lub zwolnienie od zajęcia.

3. Pasza może być — w przypadkach, określonych w ust. 1 i 2 — na wniosek posiadacza według całkowicie swobodnej oceny władzy poddana zabiegom, mającym na celu usunięcie cech zepsucia lub zmniejszenie ilości zanieczyszczeń i domieszek szkodliwych dla zdrowia zwierząt do normy, określonej na podstawie art. 3 pkt 2) — lub nie powodującym zniszczenia paszy, lecz czyniącym ją — jako paszę — niezdatną do użycia. Posiadacz paszy ponosi koszty takich zabiegów.

Art. 10. 1. Kto:

1) wprowadza do obrotu:

- a) paszę, posiadającą cechy zepsucia, ustalone na podstawie art. 3 pkt 1),
- b) paszę, zawierającą większą ilość zanieczyszczeń lub domieszek szkodliwych dla zdrowia zwierząt, niż ustalona na podstawie art. 3 pkt 2),
- c) paszę, zawierającą mniejszą procentową ilość składników odżywczych istotnych dla danej paszy, niż ustalona na podstawie art. 3 pkt 3),
- d) środki chemiczne lub roślinne, określone w art. 1 pkt 2), lub mieszanki, określone w art. 1 pkt 3), których skład lub procentowa ilość poszczególnych składników nie odpowiada napisowi na opakowaniu (art. 4);

2) utrudnia wykonywanie czynności nadzorczych —

podlega karze grzywny do 3.000 zł i aresztu do 3 miesięcy, lub jednej z tych kar.

2. Kto:

- 1) wykracza przeciwko przepisowi art. 2 pkt 3),
- 2) wbrew przepisowi art. 4 wprowadza do obrotu środek chemiczny lub roślinny albo mieszanę,
- 3) wykracza przeciwko przepisowi art. 5,
- 4) wprowadzając do obrotu środek żywienia zwierząt, powołuje się na wyniki analizy, dokonanej w pracowni nieupoważnionej w myśl art. 6 ust. 1 —

podlega karze grzywny do 1.000 zł i aresztu do 1 miesiąca lub jednej z tych kar.

Art. 11. Powiatowe władze administracji ogólnej są powołane do orzekania o przestępstwach, przewidzianych w art. 10.

Art. 12. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 13. Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Poniatowski

420

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 czerwca 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu o dozorze nad wyrobem i obiegiem tłuszczów i olejów jadalnych na obszarze województwa śląskiego.

Na podstawie art. 8 lit. a), b), c), d), e) i g) oraz art. 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343), art. 1 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 493), art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 lipca 1932 r. o wprowadzeniu nazwy „Minister Opieki Społecznej” i „Ministerstwo Opieki Społecznej” (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 597) oraz w związku z ustawą śląską z dnia 16 maja 1934 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. Śl. Nr 14, poz. 27) zarządzam co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 lipca 1930 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Rolnictwa, Skarbu i Spraw Zagranicznych o dozorze nad wyrobem i obiegiem tłuszczów i olejów jadalnych (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 453), zmienionego rozporządzeniem z dnia 10 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 137) — obowiązują na obszarze województwa śląskiego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:
Marian Zyndram-Kościałkowski